

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

23 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Cobzac Elena și Țurcan Anatolie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Stăvilă Mihai în numele inculpatei Tamașciuc Elena, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 septembrie 2018, în cauza penală privind-o pe

Tamașciuc Elena XXXXX, născută la xxxxx, originară din sat. XXXXX, r-nul XXXXX și domiciliată în sat. XXXX, r-nul XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

1. 23.04.2018 – 15.06.2018 (prima instanță);
2. 05.07.2018 – 19.09.2018 (instanța de apel);
3. 28.11.2018 – 23.01.2019 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 15 iunie 2018, cauza fiind judecată în procedura prevăzută de art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpata Tamașciuc Elena a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2), lit. d) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar pentru femei de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activități în domeniul prestării serviciilor pe un termen de 2 (doi) ani.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată XXXXX către Tamașciuc Elena s-a admis în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, la începutul lunii septembrie 2017, Tamașciuc Elena, aflându-se în s. Văsieni, raionul Ialoveni, urmărind scopul exploatarea sexuală comercială a persoanei, acționând împreună și de comun acord cu alte persoane care nu sînt vizate în prezenta cauză penală, precum și alte persoane nestabilite de către organul de urmărire penală care la acel moment se aflau pe teritoriul Greciei, prin înșelăciune, sub pretextul angajării la un lucru bine plătit în calitate de servitoare într-un market din or. Atena, Grecia și abuz de poziție de

vulnerabilitate, manifestată prin situația precară din punct de vedere a supraviețuirii sociale și situația economică grea, a recrutat-o pe Xxxxx, în scop de exploatare sexuală comercială, fără consimțământul acesteia.

Totodată, Tamașciuc Elena, acționând întru atingerea scopului său infracțional, pentru a obține consimțământul Xxxxx de a se deplasa la muncă în or. Atena, Grecia, cunoscând despre situația economică grea a ultimei, i-a comunicat că va suporta toate cheltuielile legate de transportarea ei în țara de destinație.

Ulterior, la data de 13 septembrie 2017 Tamașciuc Elena, obținând prin înșelăciune consimțământul victimei Xxxxx de a pleca la muncă în or. Atena, Grecia în calitate de servitoare la un market, acționând întru realizarea intenției infracționale comune de transportare a ultimei în țara de destinație în scop de exploatare sexuală comercială a organizat perfectarea pașaportului seria AA 1395684 pe numele ultimei, prin transportarea acesteia la SEAI, BÎTDCA Ialoveni și suportarea cheltuielilor în sumă de 1700 (o mie șapte sute) lei pentru perfectarea în termen de 24 ore a pașaportului menționat.

În continuare, la mijlocul lunii septembrie 2017, Tamașciuc Elena, care acționa împreună și de comun acord cu alte persoane care nu sînt vizate în prezenta cauză penală, precum și alte persoane nestabilite de către organul de urmărire penală, care la acel moment se aflau pe teritoriul Greciei, continuând realizarea intenției infracționale comune de transportare a victimei Xxxxx în țara de destinație, s-a deplasat împreună cu ultima la Agenția de turism „Art Tur”, situată pe str. V. Alecsandri 14 din mun. Chișinău, de unde a procurat pentru ambele bilete la ruta de autobuz Chișinău - Atena pentru data de 15.09.2017, suportând în acest sens toate cheltuielile.

La data de 15 septembrie 2017, Tamașciuc Elena, continuând realizarea intenției infracționale comune a organizat transportarea victimei Xxxxx în țara de destinație, însoțind-o pe ultima de la domiciliul său din s. Văsieni, r-nul Ialoveni până în or. Atena, Grecia, unde au fost întâlnite de un cetățean al României care a preluat acțiunile infracționale inițiate de către Tamașciuc Elena.

Peste câteva zile, după ce au ajuns în or. Atena, Grecia, cetățeanul României care acționa de comun acord cu Tamașciuc Elena, continuând realizarea intenției infracționale comune a transportat-o pe victima Xxxxxla o casă nestabilă din același oraș, unde ultima a fost adăpostită, comunicându-i că în continuare urmează să presteze servicii sexuale contra plată.

În continuare, Tamașciuc Elena, acționând cu aceiași intenție infracțională, primind refuzul victimei Xxxxx de a presta servicii sexuale contra plată, i-a sechestrat ultimei pașaportul, fiind privată de dreptul la libera circulație și i-a solicitat restituirea unei datorii în mărime de 1100 (o mie o sută) Euro a cărei mărime nu a fost stabilită în mod rezonabil și proveniența căreia a fost motivată prin suportarea cheltuielilor pentru perfectarea actelor și transportarea sa în țara de destinație.

În așa mod, victima Xxxxx, aflându-se în or. Atena, Grecia în condițiile menționate, care determinau situația ei precară și ilegală, legată de șederea pe teritoriul țării de destinație fără acte de identitate și fără surse de existență, a fost supusă exploatarei sexuale comerciale de către o cetățeană a Greciei și alte persoane nestabilite care acționau împreună și de comun acord cu Tamașciuc Elena, prin solicitarea de a acorda contrar voinței sale servicii sexuale contra plată diferitor bărbați până la 10.12.2017, fiind permanent supravegheată și fiindu-i limitat dreptul la libera deplasare.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel de către avocatul Mihai Stăvilă în numele inculpatei Tamașciuc Elena prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatei Tamașciuc Elena să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani și 8 luni, cu amânarea executării pedepsei până la împlinirea de către copilul minor Tamașciuc Irina a vârstei de 8 ani. A lăsa fără examinare acțiunea civilă înaintată de partea vătămată, pe motivul că aceasta a renunțat la ea. Corpurile delictelor ce aparțin cu drept de proprietate inculpatei de restituit la intrarea hotărârii în vigoare.

3.1. În motivarea cerințelor sale avocatul a invocat că:

- în cadrul cercetării judecătorești, inculpata Tamașciuc Elena a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate și a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală;

- inculpata a dat dovadă de căință sinceră, inclusiv prin faptul recuperării integrale și benevole a prejudiciului cauzat și pretins de către partea vătămată Xxxxx;

- instanța de fond neîntemeiat a admis în principiu acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată, or, ultima a confirmat instanței faptul că nu mai are pretenții de ordin moral și/sau material față de inculpată, iar reprezentanta acesteia a declarat în ședința de judecată că renunță la acțiunea civilă;

- cât privește individualizarea pedepsei și răspunderii penale consideră că instanța de judecată incorect a dat apreciere circumstanțelor de fapt stabilite pe marginea speței și în consecință a aplicat o pedeapsă exagerată, dar și incorect a individualizat răspunderea penală;

- în privința inculpatei Tamașciuc Elena nu au fost identificate careva circumstanțe agravante;

- în conformitate cu art. 76 alin. (1), (2) Cod penal, instanța de judecată poate reține în privința lui Tamașciuc Elena circumstanțele atenuante ca recunoașterea vinei, repararea benevolă a pagubei pricinuite, inculpata are la întreținerea și educarea sa un copil minor de 5 ani;

- având în vedere cumulul de circumstanțe atenuante identificate, precum și lipsa cărorva circumstanțe agravante, instanța de judecată în conformitate cu art. 78 alin. (1),

lit. a) Cod penal este în drept să coboare pedeapsa la limita minimă prevăzută pentru infracțiunea comisă;

- totodată, ținând cont de atitudinea inculpatei față de infracțiunea săvârșită, conștientizarea celor comise și regretul sincer față de rezultatul infracțional, dar și faptul că s-a aflat în arest preventiv pe respectiva cauză penală începând cu data de 21.12.2017, adică mai bine de 6 luni, consideră că aceasta deja a pășit pe calea de reeducare și corectare în sensul art. 61 alin. (1) Cod penal;

- din conjunctura celor expuse, apărarea a orientat instanța de judecată pentru aplicarea prevederilor art. 96 alin. (1) Cod penal și amânarea executării pedepsei aplicate în privința lui Tamașciuc Elena, până la atingerea de către copil a vârstei de 8 ani.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 septembrie 2018 a fost respins ca fiind nefondat apelul declarat de avocatul Stăvilă Mihai în numele inculpatei Tamașciuc Elena și menținută fără modificări sentința Judecătorei Hîncești, sediul Ialoveni din 15 iunie 2018.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că, instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatei Tamașciuc Elena încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art. 165 alin. (2), lit. d) Cod penal – *trafic de ființe umane, adică recrutarea și transportarea unei persoane, fără consimțământul acesteia, în scop de exploatare sexuală comercială, săvârșită prin confiscare a documentelor, în scopul întoarcerii unei datorii a cărei mărime nu a fost stabilită în mod rezonabil, înșelăciune, abuz de poziție de vulnerabilitate, săvârșită de către două sau mai multe persoane.*

Totodată, potrivit materialelor cauzei, inculpata Tamașciuc Elena, în cadrul examinării cauzei în instanța de fond a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza fiind examinată în instanța de fond în procedură simplificată, conform art. 364¹ Cod de procedură penală.

Cu referire la chestiunea individualizării pedepsei penale în privința inculpatei Tamașciuc Elena, instanța de apel a constatat că instanța de fond în acord cu prevederile art. art. 7, 61, 75, 78 Cod penal a aplicat inculpatei Tamașciuc Elena pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2), lit. d) Cod penal pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activități în domeniul prestării serviciilor pe un termen de 2 (doi) ani, apreciind că pedeapsa aplicată de către prima instanță este legală, întemeiată și echitabilă, iar careva temeuri de a casa sentința primei instanțe, sub aspectul individualizării pedepsei penale, nu au fost stabilite.

Cu referire la acțiunea civilă, instanța de apel a acceptat soluția de a lăsa fără examinare acțiunea civilă înaintată în cadrul procesului penal, având în vedere că inculpata a recuperat în quantum total suma prejudiciului solicitat de către partea vătămată.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Stăvilă Mihai în numele inculpatei Tamașciuc Elena, făcând referire la temeiurile prevăzute la pct. 6), 10) alin. 1) art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, prin care solicită admiterea recursului, casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 septembrie 2018, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatei Tamașciuc Elena să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani și 8 luni, cu amânarea executării pedepsei pînă la împlinirea de către copilul minor Tamașciuc Irina a vârstei de 8 ani. A lăsa fără examinare acțiunea civilă înaintată de partea vătămată, pe motivul că aceasta a renunțat la ea, invocând aceleași argumente din cererea de apel expuse în pct. **3.1.** a prezentei decizii.

6. La recursul ordinar declarat de către avocatul Stăvilă Mihai în numele inculpatei, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹ Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Recurentul în textul recursului invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau au fost aplicate pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărîrii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocînd în acest context următoarele.

Colegiul penal raportînd temeiurile invocate de recurent în recurs cu textul deciziei instanței de apel consideră că în speța examinată de către instanța de apel n-au fost admise erorile de drept sub aspectele invocate de recurent, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, deoarece argumentele expuse în recursul depus au constituit obiect de discuție în instanța de apel și asupra tuturor argumentelor și motivelor relevante invocate inclusiv în prezentul recurs instanța de apel s-a pronunțat clar în decizia atacată, motivarea soluției corespunde cu dispozitivul hotărîrii. În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, fără a fi identificate neclaritățile specificate de recurent, în legătură cu ce nu se constată prezența temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

În continuare, Colegiul penal invocă că nici temeiul pentru recurs prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, nu s-a confirmat în cauză, întrucît prima instanță i-a aplicat inculpatei Tamașciuc Elena în baza art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, cu aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, pedeapsa echitabilă sub formă de 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activități în domeniul prestării serviciilor pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei de tip închis.

De asemenea, Colegiul penal consideră că prima instanță a efectuat o temeinică individualizare a pedepsei aplicate inculpatei Tamașciuc Elena, menținută și de către instanța de apel, atît sub aspectul naturii cît și al cuantumului acesteia, fiind respectate criteriile generale prevăzute în art. 75 Cod penal.

Colegiul penal remarcă că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvîrșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă din obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Legea penală fixează cadrul legal în limitele căruia instanța de judecată efectuează operația de stabilire și aplicare a pedepsei infractorului. Astfel, instanța de judecată stabilește termenul sau mărimea pedepsei în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale din Partea Specială a Codului penal, în baza căreia a fost calificată fapta ca infracțiune.

Astfel, Colegiul penal constată că, prima instanță a efectuat o corectă individualizare a pedepsei stabilite sub formă de închisoare de 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activități în domeniul prestării serviciilor pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei de tip închis, apelul declarat de avocatul Stăvilă Mihai în numele inculpatei Tamașciuc Elena fiind corect

respins ca nefondat și menținută fără modificări sentința.

În atare situație, Colegiul penal consideră că instanțele judecătorești inferioare au acordat deplină eficiență prevederilor articolelor 6, 7, 61, 75 Cod penal, aplicînd pedeapsa corect individualizată în raport cu prevederile legii penale, care reglementează pedeapsa, scopul acesteia și individualizarea ei.

La fel, conform ordinii stabilite pentru prima instanță, luînd în considerație prevederile articolelor 6, 7, 61, 75, 78 Cod penal, prima instanță corect a ajuns la concluzia de a aplica în privința inculpatei Tamașciuc Elena pedeapsa, fără aplicarea prevederilor art. 96 Cod penal.

Instanța de apel corect a susținut poziția aleasă de prima instanță, reieșind din faptul că inculpata a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, a recuperat benevol prejudiciul cauzat, a comis o infracțiune deosebit de gravă, care face parte din cadrul infracțiunilor contra libertății, cinstei și demnității persoanei, anterior a fost judecată, antecedentul penal fiind stins, la locul de trai se caracterizează negativ, nu este angajată în câmpul muncii, are un copil minor la întreținere, inculpata nu poate fi corectată fără a executa real pedeapsa închisorii, și amînarea executării pedepsei pînă la împlinirea de către copilul minor Tamașciuc Irina a vârstei de 8 ani, cu atît mai mult, că în cazul dat prin dispoziția nr. 58 din 18 iunie 2014 se atestă că s-a numit tutore cet. Ioniță Vera – bunica, asupra minorului Tamașciuc (Ioniță) Irina, a. n. 2013, fără termen, avînd în vedere că Ioniță Vera poate oferi condiții normale minorului Tamașciuc (Ioniță) Irina, rămasă fără îngrijirea părintească, și nu este echitabil de a amîna în cazul dat executarea pedepsei pînă la împlinirea de către copilul minor Tamașciuc (Ioniță) Irina a vârstei de 8 ani, deoarece amînînd executarea pedepsei, nu va putea fi atins scopul de corectare a inculpatei Tamașciuc Elena și nici scopul de prevenire în comiterea infracțiunilor atît din partea inculpatei cît și altor persoane.

Ținînd cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatei, de comportamentul acesteia după comiterea infracțiunii, astfel argumentele recurentului privind aplicarea prevederilor art. 96 Cod penal de către instanța de apel sunt neîntemeiate.

Cu privire la solicitarea recurentului precum ca „*să fie lăsată fără examinare acțiunea civilă înaintată de partea vătămată, pe motivul că aceasta a renunțat la ea*”, Colegiul penal o consideră neîntemeiată și menționează că instanța de apel corect a acceptat soluția de a lăsa fără examinare acțiunea civilă înaintată în cadrul procesului penal, avînd în vedere că inculpata a recuperat în quantum total suma prejudiciului solicitat de către partea vătămată, iar aceasta nu are careva pretenții de ordin material sau moral față de Tamașciuc Elena și este exact ceea ce solicită recurentul.

Reieșind din cele enunțate, instanța de recurs, conchide că temeiurile indicate de recurent nu sînt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul rejudecării hotărîrii judecătorești și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Stăvilă Mihai în numele inculpatei Tamașciuc Elena, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 septembrie 2018, în cauza penală privind-o pe **Tamașciuc Elena XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **21 februarie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie